

Λεγζανδ, Ζυγομαχας, σελ. 136

Ζυγομαχᾶς
Θεοδοῖος

ὑπὸ τοῦ Λεγζανδ δημοσιεύεται σημείωμα τοῦ Θεοδοσίου Ζυγομαχᾶ ἐπὶ
χειρογράφων τῆς μονῆς Παναχίας τῆς Ἀχίας, ἢ Ἀνδρῶ, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται
εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν λόγῳ μονῆς: «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς
σεβασμίας μονῆς τῆς Παναχίας τῆς Ἀχίας τῆς ἐν νήσῳ Ἀνδρῶ, ἣτις, πρό-
τερον μὲν παλαιὰ οὔσα καὶ σημεῖον μόνον φέρουσα ναοῦ καὶ Ἀ-
δομένη καὶ ὀνομαζομένη Ἀχία, διὰ συνδρομῆς καὶ μεριμῆς δαπάνης
Μακαρίου τοῦ μοναχοῦ, τοῦ κατὰ κόσμον Ντληαχραμματοῦ Δομέ-
νεχου, καὶ τοῦ λογιωτάτου Στρατηγοπούλου, τοῦ ἐπνομασθέντος

Στρατονίου μοναχού, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Χριστιανῶν, ἀν-
 τίστη καὶ ὑποδομήν, καὶ εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται σήμερον δυνά-
 με θεοῦ ἦλθε, μετὰ τε τῇ Πηλείῳ Πύργου καὶ τινῶν κληρίων
 τῶν ἐναυαρχείων, καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ τοίχου καὶ τινῶν
 ἀφισπασμάτων εἰς εὐστάειν τὰς τῆς θαλάσσης μονῆς τῆς Ἀ-
 γίας, ἣν ἡ ἐναυαρχία τὴν σήμερον, ἐπισκοπῶντος Ἀνδρον τοῦ
 θεοφύλακτος τοῦ ἐπισκόπου Ἀνδρον κρητοῦ Ἀρετίου, καὶ ὑπερ-
 νέοντος τῇ θαλάσῃ τὰς μονῆς τοῦ ὁσιωτάτου ἡ ἱερομονάχου
 καὶ πνευματικοῦ κρητοῦ Ἰωάννου, μοναχοὶ ὡς πεντακίδεκα,
 τρέχοντες τὸν τῆς ἀρετῆς δρόμον καὶ θεοῦ δίομινοι ὑπὲρ

Legrand, Zygomalos, σγ. 136

Ζυγομαχᾶς
Θεοδόσιος

τε ἐκ τῶν καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἐλεημοσύνην προεἶχοντες καὶ ἀνέ-
ρην καὶ πατέρα τῶν ἀναγκῶν διατροφῶν τῶν καὶ ἀδελφῶν διακονούν-
των τὴν νῆσον ταύτην Ἰσίδρον, ἑπεὶ ἦ ὁ δὴ ἔστιν. ὁ δὲ τῶν ὄλων θεός,
ὁ ἐν τοῦ μηδ' ὄντος τὰ πάντα παραχρῆν, καὶ ταύτην ἀνέβη... οὐδὲ
βοηθεῖ, καὶ ἐγὼ Θεοδόσιος, πρωτονοτάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,
ἔξ κεχρηῶς τὰς νῆσους διερχόμενος, ἔβρακα γούνην ἐπὶ προσκύνει-
σιν...» [1577].

Ὑποὶ τοῦ Legrand παρέχεται ἓν συνεχὲς ἢ πληροφάνεια ὅτι

Τὸ βιβλίωμα τοῦτο ἐδημοσιώθη ὑπὸ Ἀντ. Μυλικάκη, ὑπομνήματα
ἐπιγραφικὰ τῶν Κυριόδων νήσων... Ἀθήναι 1880, σφ. 182-3. —

